

عنوان مقاله:

تاثير 12 هفته تمرينات آب درما ني بر طول گام و سيكل راه رفتن زنان 30 تا 50 ساله مبتلا به بيماري مولتيپل اسكلروسي

محل انتشار:

اولين كنفرانس بين المللي تربيت بدني و علوم ورزشي (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حديثه عبدالهی -

فخرالدین اسدی -

خلاصه مقاله:

این تحقیق به بررسی اثر 12 هفته آب درما نی بر شاخص‌های راه رفتن زنان دارای بیماری اماس پرداخت. این تحقیق از نظر روش، نیمه تجربی و از نظر هدف، کاربردی و از نظر نحوه جمع آوری اطلاعات میدانی بود که به صورت پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه کنترل انجام شد. جامعه آماری شامل تمامی زنان مبتلا به بیماری مولتیپل اسکلروسیس مراجعه کننده به انجمن ام اس استان چهارمحال و بختیاری در سال 1398 به تعداد 656 نفر بودند. نمونه آماری تحقیق حاضر شامل 40 نفر بود که به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شد. متغیرهای مورد بررسی پژوهش در دو مرحله پیش و پس‌آزمون اندازه گیری شد که شامل سرعت راه رفتن، مسافت راه رفتن، بود. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های شاپیرو ویلک، تی مستقل، تی وابسته و آزمون تجانس واریانس لوین در سطح معنی داری کمتر از $P < 0/05$ استفاده شد. نتایج بدست آمده در این تحقیق نشان داد که 12 هفته تمرین آب درما نی بر سرعت راه رفتن، مسافت راه رفتن، زنان دارای بیماری ام اس تاثیر دارد. با توجه به نتایج تحقیق بیماران مبتلا به بیماری ام اس، متخصصان توانبخشی و فیزیوتراپ‌ها می‌توانند از آب درما نی به عنوان یک روش درمان مکمل با هزینه پایین برای بهبود علائم مرتبط با بیماری استفاده نمایند.

کلمات کلیدی:

مولتیپل اسکلروسیس، آب درما نی، طول گام، سیکل راه رفتن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134830>

